

Poštarska plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

God. XXII.

U Samoboru, 1. prosinca 1925

Br. 23

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATNA na cijelu godinu iznosi 10 D. — Plativo i tučivo u Samoboru

Zagreb
Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskare S. Šek)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se vide puta uvršćuju, daje se smanja popust. Rekopisi se ne vradaju.

Rad na narodnom prosvjećivanju.

Naš narod pripada među one evropske narode, koji imaju još znatan broj analfabeti. I u prosvjeti se toliko zaostalo, te će trebati mnogo rada i vremena, dok se uzmogne naknaditi, u čem se zaostalo. Da se to što brže i sigurnije postigne moralna je dužnost svih inteligenata, koji su iz naroda potekli, a kojima je on pomagao, da se iskoliju i obrazuju. Njihakše i najuspješnije mogu tu zaduću vrsti nastavnici osnovnih škola. Nastavnici su naši to i dosada i u teža vremena s voljom i ljubavlju radili, pa će jamačno i sada u slobodnoj Otdjebini kad nam ne gospodari i ne smeta ludjin, komu je išla u račun što veća nepismenost i prosvjetna zaoštost u narodu.

U prvom nizu je redu po išlji nepismenosti u narodu i radili na tome, da se što više umanj i broj nepismenih ljudi. Toj zadaci služe Analfabeti tečaj. Za njih je sad žensko doba osobito zgodno, kad seljak nije zauzet toliko svojim poslovima.

Pored rada u Analfabeti kurzevima oko narodnoga prosvjećivanja dobro će poslužiti i prigodna popularna predavanja iz svih grana nauke. Samo se po sebi razumije, da takva predavanja imaju biti daleko od svake političko partizanske ili kakove druge nastruhe, koja bi mogla da u kojem dijelu naroda izazove nezadovoljstvo.

Narodnom prosvjećivanju moći će dobro poslužiti i Škoške knjižnice, iz kojih se mogu pozajmljavati knjige na čitanje pučansku, a to je sve dopušteno po postojećim propisima o škol. knjižnicama.

Milan Lang:

SAMOBOR

Narodni život i običaji.

(Nastavak).

Na mlađe i kvarterne noći i staro Jurjevo zvijezdu se na križnjim i tam ogen kuriju. Drugać ih je videti tu al tam po noći kak male luči po polu. (Opoz Šli u tamnoj noći u polju luč, koja ti se primije, pljuni protiv nje, pa ti neće nauditi.) Coprnica se zna v sili premetniti i v žabu krastaču (veliku). Takva žaba mora se na železne rogle nahost, al pak s kamenjem vubit, da bu jedna coprnica majne.

Najvećše spravišće na staro Jurjevo (23 travnja) Onda ih je pun luti. Zato se na taj dan moraju krave još pred mrakom dotirati s paša. Koju kravu najde coprnica vani, tu onda zmir doji. Na staro Jurjevo se puca pod veder z mušarom z blagoslovenom prahom i z onem sprihom, kaj je ze srećene divjačine zvadjen. Z drugom ničem ih ni modi vubit. Onde (23 travnja) ih je se puno. Su noć jašeu saka na svojem koju na K'ek na veliko spravišće. Za kojna ima saka jednega čoveka. Koja ga nema, ta si ga zeme na putu, do kega ima oblast.

U ovom smislu izdao je Veliki župan, Prosvjetno odjeljenje u Zagrebu raspis na sve školske zavode i općine, da porade oko osnivanja analfabetskih kurzeva i pobrinu se oko narodnoga prosvjećivanja.

Kako saznajemo, otvorit će se i u samoborskoj školi analfabeti tečaj, na koga koga se već sada upozoravaju svi prijatelji narodne prosvjeti, da sve nepismene upute na ovaj tečaj, kako bi se njime mogao što obiljnije koristiti.

Rešenje prigovora protiv općinskoga proračuna.

Rješavajući prigovore g. Mije Kokmana i drugova protiv općinskoga proračuna za godinu 1925 odobrio je g. veliki župan zagrebačke oblasti odlukom od 31. kolovoza 1925. proračun sa prihodom od 579.510 D rashodom od 632.548 D 76 p manjkom od 53.003 D 76 p, koji se ima pokriti raspisom od 69% općinskog nameta na porez od 75.4.8 D 75 p.

Po tome plaćati će samoborski porezovnici 69 para na svaki dinar poreza a ne 1 D 24 pare na svaki dinar poreza u ime općinskog nameta, kako bi ga imali bili plaćati prema općinskom proračunu. To je uspjeh prigovora g. Mije Kokmana i drugova protiv proračunu.

•Samoborac• napisao je o tome u broju od 10. listopada slijedeće: •Sreski poglavari ističe utok Mije Kokmana i drugova, koji su na županiju podnijeli prigovor na nekoliko strojem tiskanih araka, te je županija obzirom na jadikovke tih gradjana kritala ono, što je moglo da smanji opć. namet•.

Ako coprnica dobi komad štrika od one hiže, gdi je dojna krava, onda ga hiti doma prek trams, pak na ta štrik pri sebi doma doji tu kravu.

Ako v mlađi al pak kvaterni petek dojde coprnica k hiži kaj prisot, ne sme joj se niš dat nit za plaću, nit zabavov. drugač — ve liju — da ma oblast do krave njihove. A taka nit nedu drugem prisot neg samo tam, gdi imaju krave pri hiži. Ako ji se baš mora nekaj dat, da ji se ne zimeriš, onda zemi z nežnega grunta, dvorišča, ploča i dr. makar samo grudicu zemle, kakvu trešćicu, al drugo kaj, i onda nima već do tebe i do tvojega blaga oblasti.

Povedaju ludi, da počna u coprnice, koja nema krave, al pak ima samo jednu, pak ima pri hiži više mleka neg drugi, gdi su tri četiri krave. Nacoprano mleko se itak pozna: voda je voda, a i vrhno je vodenio i peni se. Po noći se mleko ne sme nositi v otkriti posudi, drugač ima u coprnice do krave oblast. Nit mlezivo se ne sme nikam od hiže nositi nit po danu nit po noći.

Ojo oče zvezditi, koje su tenuke coprnice, nek ide k polnočki, nek pod cirkve.

Zar je g. veliki župan zagrebačke oblasti riješio prigovore »obzirom na jadikovke tih gradjana«, a ne na temelju zakona?

Utočitelji nisu toli nisko pali, da bi se kod javne vlasti služili »jadikovkama«, ali oni su i toliko razboriti, te vrlo dobro znaju, da se »jadikovkama« ništa postići ne može kod javnih vlasti, temeljem zakona pobijali su općinski proračun. Kojim uspjehov evo se vidi.

No citirana odluka nije ih potpuno zadovoljila, pak su protiv iste učili utočište ministarstvo unutrašnjih delu u glavnem s ovih razloga:

Niti pare, a ne 300.0 D za »nepredvidljive gradjevine«, kako je pobijanom odlukom dozvoljeno. Ako je potrebno izvan proračuna što graditi, imade se predložiti za stupstvu nacrta i proračun troškova, te raspisati jeftimba. Graditi će moći načelnik, što će zastupstvo dozvoliti, potrošiti koliko će ono odobriti. Izvedenu gradnju imade pregledati stručnjak.

Kada bi se ovako postupalo a to je propisano, zar bi izgradio bio bivši načelnik one dvije škarpe s lijeva potoka Gradne na Novom trgu, koje je voda potoka toli brzo razjurila, bez nacrta, troškovnika i jeftimbe most i t. d.

Zatim je utočište protiv 38.840 D skuparskoga doplatka opć. činovnicima jer im je država »Uredbom« od 21. februara 1921 učio im dozvolila godimice 10% iznos od u blagajnu odnosne godine uplaćenog poreza.

Zatim protiv 26.198 D 76 p za ovu godinu mirovinskoj zakladi općinskih činovnika doklegod ne bude opć. zastupstvu na uvid predložen zamoljni iskaz o novčanom stanju zaklade.

num kapljum pobere sedem kamenčekov i nek je dene vu ūkropjanu v lagoslovensu vodu koja je pod krušen. i ni jedna coprnica ne bu mogla dale t, neg samo do ūkropilnice.

Još se i tak more zeznat, koja je žena coprnica: Odo to oče nek dela od Lucijinega do Božića stolček na četiri noge; al ne sme bit nit jedne ščike nit čavla vu jnem. I to ne sme napravit najempuri, nek mora na jnem saki dan nekaj napraviti, tak da ni jednega dana ne prepusti, a na badnak mora bit govor. I ta stolček nek zeme sebum, kad bu išel k polnočki, i nek ostane najzajdni pri vratil, i kad bu podigajne, nek stane na ta stolček i nek gledi po cirkvi i bu videl se coprnice, jer budu okrenene k vratil. A kad bu polnočke van, nek hitro beži domom, da ga ne bi coprnice dostignile. Mora si tekaj zet sebum v ūz makal al ūz (prosa), i nek posipava za sebum, da malo zamuti coprnice, koje to zrnje pobiraju. Tekov se ne sme nigrar već po noći zadržati nigdi, dok je god tiva koja od tih coprnice. Da ga gdi najdu, bi ga soga zmanjrale i zmotaše.

(Nestaviti će se).

Od godine 1892. dalje plaćala je općina u tu zakladu svake godine diktirano joj svetu svaki stalno namješteni opć. činovnik imade platiti 25% od plaće pristupnini, 25% od svake povišice plaće, 5% mjesecni redoviti prinos od plaće i t. d.

Pak par još uvek ne dostaje golema ta uplaćena jur sveta za mirovne naših opć. činovnika, uoči li se činjenica da je od godine 1882 do danas izdano iz te zaklade samo nekoliko hiljada kruna jednoj udovici činovnika, koja se je za kratko preudala.

Dajte općini uplaćenu svu gotovinu pak će ona sama voditi svu dalju brigu oko plaćanja mirovne svojim opć. činovnicima.

Zatim prony 17.500 D za „nepredviđive troškove“. Ta za 24 sata može sazvat g načelnik sjednicu zastupstva ima li silni kakav proračunom neosigurani izdarak općinskog novca.

To su uglavnom razlozi utoka. A sada uocitelji očekuju r. z. d. — g —

Naš narod u Americi.

Odgovor na jedan napadaj.

U českem dnevniku „Svornost“ od 23. travnja 1925 bio je dopis pod naslovom „Stare Vzpominky“.

U istome dopisu Inocent Miller prikazuje gdje Anu Beauchan, koju je čišćaška policija uapsila prošli tjedan sa banditom Fernekess, kao samoborku, dočim je poznato da je Ana Beauchan redom iz Kranjske.

U ostalom nas se taj dopis ne bi ni najmanje ticao kada ne bismo poznavali pisca i svrhu njegova pisanja, koji odiše mržnjom na sve. Što je svakom Samoborcu milo i to jedino zato, što mu nas nekolicina nismo htjeli kroz prste gledati na njegov rad u nekom od naših odsjeka u kojima je neko vrijeđao bio tajnikom.

Znajući da nekoje češke novine sa rađaju donašaju sve što je ponizuće i štetno za naše hrvatsko ime i čast, kao i u ovome slučaju Inocenc Miller po nekoliko puta spominje Samobor i Hrvatsku samo zato, da si čitatelji „Svornosti“ što bolje upamte da se je opet neko od Hrvata ogrijšio o zakon i sigurnosti svojih sugrađana.

Ljubav prema našem rodnom mjestu i narodu naša nam da klevetu, koja se bacala na naše rodno mjesto Samobor odbijemo.

Radi toga je „Prosvjetni Klub Samobor“ na prošloj redovitoj sjednici uzeo ovaj Millera dopis u preter i zaključio jednoglasno, da ga u javnosti pozove na odgovornost, neka dokaže, da je njegovo pisanje istinito. Ne učinili to ili ne opozove u javnosti, smatrat ćemo ga klevetnikom i smutljivcem te kao s takovim postupati.

Za Prosvjetni Klub Samobor:

Mijo Knaflić, predsjednik.

G. Inocenc Müller tako se je u Samoboru po pisao imade najmanje prava pogrdno o Samoboru govoriti, gdje je ostavio odlaskom u Ameriku doista neurednih stvari koje još današnje nje uredio. — Op. Ur.

pokon i sam svetac Martin ne uživa u narodu onoga pieteta, što ga uživaju drugi sveci kao n. pr. sv. Mihalj, sv. Antun i drugi; jer mu se ljudi višeput »bona fide et ex simplicitate cordis« (ne misleći zlo) podsmijevaju i kazuju mu, da je »gusku vukralj«, jer ne znaju, odakle njegov atribut, ta bijela ter tusta — guska. Martín je naime bio skromni redovnik, obučen u ciliciju (kostrijet) ali pun kreposti, pa ga zato htjedoše izabrati biskupom u Francuskoj, no on, da tome izbjegne, sakri se u kotac među guske, koje ga svojim gakanjem odale — i tako tog vloga muža izabraše Francuz biskupom.

Svetac Martin je popularan u našoj domovini, no ne toliko zbog svojih kreposti, već više zbog »počene guske z mlinci« i zbog moštva, što ga on krstili imenom »vino«. Te pak tri stvari vrlo razveseljuju naš narod, a kako i re, kad »guska z mlinci« i »kršteni mošti« konveniraju i fini — oprostite mi! — želucima, kamo li ne siromašnemu svijetu, koji rijetko kada okusi kakvi masniji zalogaj. Kod p. iredbe te martinjske guske narod naš ne običaje obavljati n'kakovih posebnih ceremonija, no kod krštenja mošta znaju gdje osvanuti i Šaljive ceremonije, slične onima kod pravoga krštenja. Kod takove svečanosti se čeljad maskira u kuma i kumu, pa donesu na jstuku veliku staklenicu mošta u sobu, a domaćin se gerira kao krstitelj i najprije moli Šaljive litanijske, u kojima zazivlje ponajviše sv. Martina, a napokon izreče i formulu krštenja, nakon koje nastaje prava pravčata transupstancijacija i transformacija mutnoga, kipćega i kiseloga mošta u čisto, mirno i sladjahno vino!!! Kakvi se kemički proces tada zbiva u boci, respektive u moštu, to nije i ne budu nikada riječi ni svi kemičari ovoga svijeta! Zna se samo to, da se je mošti p. iverio u vino, ali kako, to ne zna baš niko! No dosta je šale. Tu se naime niti ne radi o kakvoj pretvorbi, već tu igraju glavnu ulogu pojmovi ili nazivi »mošti« i »vino«, dočim je ona opojna sadržina staklenice ostala ista i na samo Martinje — kao i prije Martinja. Opožitno je mnenje, da mikrobi (kvasne gljivice) u moštu do Martinja svojom organskom akcijom pretvore sav sladkor mošta u alkohol i ugljični dioksid, a kad je taj proces gotov, tad ljudi više ne kažu onoj opojnoj tekućini »mošti«, nego »vino«. Sporedno je pak pitanje: što se do gadjia poslije Martinja sa pomenutim mikrobima? Mikrobi poslije Martinja nemajući više posla žalosni tonu na dno staklenice, odnosno bačve, gdje u droždji vina izgaraju od želje za novim omiljelim radom. To su možda jedini stvorovi, koji nikako ne će da ljenčare, a mi ljudi se žalibote prečesto podajemo ljenosti i s veseljem hrlima u njezin naručaj, jer ona nekako privlači — oprostite mi! — salu ili loju našega tijela.

Ove godine je čitave martinjske noći zvijždala bura i pljuštala mračna kiša, a nije bilo bolje ni na samo Martinje. Svijet se je radovao ljetošnjem proštenju, no uzalud Mislišlo se je, da će biti i jepo, vrijeme i da će nastupiti »babje ljeto«, no nastupila je — »babje zima«, a ne »babje ljeto«! Napose ove godine smo svi gojili veliku nadu, da će se ovdje razviti marinski proštenje u večem stilu, negoli prijašnjih godina, jer su dva mlađa društva kanila da pridonesu svoje društvene znakove na blagoslov, a osim toga je imalo da prvi put osvane na pijacu mlađo muzičko društvo sa »pleh-instrumentima« i da nas pozabavi. Blagoslov dr. Stjepana Žarkova se obavio, mužka je pridošla, no unatoč svega tiga je radi lošeg vremena prisustvo

stvovao vrlo maleni broj naroda — i tako veselici kakvoj ni traga ni glasa. Iz Samobora je došao i jedan »licitar s kolači« pa razapeo svoj čador na trgu, no mislim, da je više zebao, nego li prodavao svoje slatke »bebe«, »srca«, »konje«, »kolače« kojekako medene »kolače«, dočim na bačvi »gvirca« i »medice« ni pipe »otkvirnuo nije. — Rano poslije podne nestalo je sa trga i posljednjeg čovjeka.

Marina pl. Horvat:

Domaće vijesti.

Dan ujedinjenja

Danas kao na dan narodnoga ujedinjenja svečana je služba božja u 9 sati u župnoj crkvi. Ovaj se dan imade smatrao državnim blagdanom, pa zato svi uredi i školinu miruju, a trgovine i poslovnice su zatvorene.

Za siromašnu školu djeci.

U subotu 28. o. mj. prigodom ugodne večeri, koju je priredio naš vrijedni obrtnik g. Vjekoslav Urbanić, svojim prijateljima uoči svog vjenčanja, u gostionici g. Stjepana Fresla sakupljeno je od prisutnih na prijedlog g. Viktora Matote, za Langovu zakladu za podupiranje siromašne škol. djece 205 Dinara.

Ostra zima nastupila

27. o. mj. zapao je prvi snijeg, koji se i zadržao. Izgleda da će ove godine nastupiti vrlo jaka i rana zima, kada već sada imade 12—15 stupnjeva ispod ništice.

Premještenje.

Kancelista kod sreske oblasti u Zagrebu g. Stjepan Mihelić, premješten je u istom svojstvu sreskoj oblasti u Samoboru.

Koncerat „Jeka“.

U nedjelju dne 22. pr. mj. na dan sv. Cecilije zaštitnice glazbe priredila je naša »Jeka« koncerat. Na programu bila su 4 mješovita zbor. Sučić: »Tekla voda«, Svab: »Vasovalec«, Mokranjec: »Druga rukovela«, i Kolessa: »Devčino moja« i »Oj pid hajem« te 2 muška zborova od Matza: »Naša pjesma« i »Pri sv. Kralju«. Zborovi su otpjevani skladno te je prisutna publike nagradila »Jeku« pljeskom. — Poslije koncerta bio je ples na kojem je svirao vješt i skladni orkestar. — Nažalost bio je za ovu zabavu odziv našeg građanstva veoma slab.

Koncerat naše fanfare.

U nedjelju dne 6. o. mj. priređuje Fanfar Hrv. »Sokola« u dvorani Pensiona »Lavica« koncert sa plesom. Na programu su: »Zrinjski«, »Karišik slovenskih napjeva«, »Gorski kraj«, »More Adrijansko«, i t. d. Poslije koncerta ples. — Kako si naši laničari mnogo trude daju oko usavršavanja u glazbi i poduke podmlatka, a čista je dobit namijenjena za popravak sadanjih i nabavu novih glazbala, nade je da će ih naše građanstvo u tom pregnuću i svojski pripomoći. — Ulaznina je 5 D po osobi, obitelji 10 D.

Obustava šumskih globava i naknade štete

Višloc dužnosil velikoga župana razasao je svim podredjenim vlastima okružnicu u kojoj se kaže: Na temelju rješenja ministra Šuma i ruda od 24. X. broj 1007. ovršno se utjerivanje šumske globe i naknade štete obustavlja do daljne naredbe ministra. Obustava odnosi se na sve slučajeve koji su punovažno presudjeni do 1. septembra ove godine. Obustavljanjem eksekucija obustavljene su i zaplijene, (popisi) učinjene za izvršenje presuda o šumskim globama i naknadu štete. Ova se obustava ne odnosi na slučajeve, koji su pre-

Martinje u sv. Martinu pod Okićem.

Martinje je posljednje proštenje ove godine u samoborskoj okolici. Pošlo to proštenje pada u kasnu jesen kad već zima svojom ledenom rukom kuća na vratima vazda je slabo posjećeno pa i taj mali broj romara je uslijed zime slabo smiran. Na

sudjeni poslije 1. septembra 1925. Osim toga otređuje se, da se naknada štete može smaniti na polovicu i na trećinu, ako li je u pitanju eksistencija pojedinca ili gdje bi ona poremetila prilike u gospodarstvu. Prema potrebi može se d' zvoliti i odlaganje plaćanja naknade. Ovi vlasnicu ne mogu dobiti oni koji su višeput kažnjeni u istom delik u. Da ne bude krivoga shvaćanja u narodu, neka se tom prilikom naglasi, da će se svom strogošu provadjeti propisi o čuvanju šuma.

Sa samoborske željeznice

Počam od 29. novembra odlazi na nedjelje i blagdane vlak br. 17 iz Samobora u 19 sati (na radne dane 17:30) a vlak br. 18 iz Zagreba u 20:30 (na radne dane u 19:00).

Ostali vlakov opće nepromjenjeno prema vremenu reda.

Stare školske knjige mogu se rabiti

U povodu molbe jednog općinskog zastupstva zbog upotrebljavanja rabljenih školskih knjiga mjenja se naredba bivše županijske oblasti od 25. januara 1925., tako da se krajem škol. godine mogu komisijski preuzeti rabljene školske knjige i dopušta se, da se one školske knjige, koje su čiste i neostecene, mogu iduće škol. godine dijeliti učenicima.

Komisiju za precuzimanje knjige čine u višerazrednim školama školski upravitelji s učiteljskim zborom, a u jednorazrednim učitelji ili učiteljica sa školskim odborom.

Nikolinska večer.

Plinjarsko društvo podružnica Japetić priređuje za svoje članove i po njima uvedene goste Nikolinsku večer u subotu 5. o. m. u Pensionu Lavica u 8 s na večer.

Pozivaju se članovi da u što većem broju ko i te večeri prisustvuje — Ulaž besplatno.

Porez na imovinu dokinut

Prema zaključku ministarskog savjeta ukinut je za godinu 1925 porez i priezi na imovinu. Ovi se plaćaju samo za godinu 1918 do 1924.

Potres

Ovdje je osjećen doista jaki potres u 1 sat 40 ē. ujutro dne 23. o. m.

Grabežno umorstvo

U petak 20. pr. m. o'putio se je rano u jutro seljak Petar K. zina z. Drežnika opć. sv. Martin pješke u Zdenčinu na kolodvor, da vlakom podje u Karlovac na sajam. Nedaleko sela u Šumi dočekao je ga u zasjedi nepoznati zlikovci i napadnu ga te ga sjećirama umoriše. Rasjećena mu je upravo na grozjan način glava, vrat i hrpenjača. Razbojnici oduzeli su mu gotovinu od 3000 D. Oružni provadaju svestrano žvide, te na stoje da bestialne ubojice privadu zasluženoj kazni.

Dogodovštine blžeg strašara

U Zagrebu uapšen je Eduard Tičar rođ. 1881. u Pušti, jer je na šetu kologradatelja Franje Pavunca u jednoj staniciji ukrao kišnu kabanicu. Pavunc je morao da plati još i 700 dinara za jelo i piće, koje je neručio Tičar. On je god. 1924. bio privremeni povjerenik u Djakovu a prije toga federalni strašar i nadstrašar u Samoboru. On je već dulje vremena boravio u Zagrebu, noseci u liku policijskog komesara, pa se i predstavljao kao komesar policije iz Kopiljnice. Predan je u uze sudb. stola.

Nadjeđno

Vjenčani zlatni prsten nadjen je, vlasnik neka se upita u upravu lista.

Umrl u župi Sa učeser od 19. 30 XI
Mihajlo Mihajlović, žup. 67 god. Hrastina;

— Mijo Žbirat, težak 22 god Samobor; — Ana M. kek, sita žvka, 23 god. V. Rakovica. — Tomo Hribar, selj. 56 god. Bregana; — Marja Horvat, r. Radovanić, selj. 72 g. Podvinj; — Anastazija Vrančić r. Lastovčić, selj. 71 g. Domaslovac; — Andjela Škiljan, dijete 3 mjes. Samobor; — Mijo Božić, težak, 68 god Samobor; — Bata Kupres, dijete, 2 mjes. M. Rakovica.

Samorotka.

(Svjetski)

Liječnici tvrde za svaki alkohol, da je štetan po ljudski organizmu, a ponajviše to tvrde za direktorov alkohol, kao da samo on prouzrokuje u plućima t. zv. lahipnou ili brzo disanje; kao da samo on ubrzava sistol i diastolu srca, t. j. da ubrzava automaciju srčanoga pulza; samo on da narkotički uspavljaje živce; samo njega da želudac vrlo brzo resorbira, dočim da se druga piće resorbiraju ponajviše istom u Crijevima itd. Sve je kriv taj siromasti direktor! Međutim, ima slika raznih, uzročnika, koji djeluju na naš organizam baš onako, kako i direktor, pa čemu da se svadimo samo s njim? Prosto mu to bilo! Ima on i dobrih s rana; on na pr. vrlo rado izazivlje peristaltiku i ritmičke segmentacije (stazinje) crijeva i time akcelerira probavu, zato je čovjek brzo gladan, ako ga malo više pije.

Biće kako bilo — i kruh škodi našemu organizmu, ako ga previše jedemo. Direktori neprijateljima valja doviknuti Horaciju: »Est modus in rebus, sunt certi denique fines». Vino, ma kakvo bilo, uvijek je vrijedno našeg respekta, jer je rodilo mnoge genije, što mu rod ljudski napose mora da prizna i zahvali. Da nije bilo vina, ne bi bilo ni divnog Platonovog i Ksenofontovog »Symposion», tih najljepših napitnika Erosu, bogu ljubavi. Veličanje vina prigodom Dionizijevih sjećanosti u Grčkoj stvorilo je tragediju i komediju. U tom veselju niklo je atičko kazaljte, temelj našemu kazalištu. Grčke vinske Dionize stvorile su neumrila pjesnička djela; one su rodile Sokolja, najvećeg tragika, Eshila i Euripida pa i komedija Aristofana. Bez vina ih sigurno ne bi bilo — barem bi već davno bili zamrli i umrli. Jedan od njih je samo napit mogao reći poput kakovog proleće: Etsi moriar, non ero, terra, tuus. (Ako i umrem, zemljo, ne će biti tvoj). Da nije bilo vina, ne bi se bio napio. No, a da se on nije napio. Bog zna, bili uopće kada iznikla kemija, kojoj je on napravio prvi korijen. Istina, vino znade bili gdjekad ocasio nemoralia, a i casus belli, no to nije krivo, vino, nego čovjek, koji njime iracionalno disponira. Ono zna i higienički loše djelovati na organizam čovjeka, no i tu je kriv čovjek. Neki ljudi kažu, da je vino kuga i zlo ovog svijeta, a mi im kažemo: Svijet je prebrodio i prebolio silne epidemije i ratove, preboljet će i to alkoholno »zlo» — on ipak još ne će propasti.

Zahvala

Hrv. pjev. društvo »Jeka« u Samoboru ovim putem najljepše zahvaljuje svim onima koji su bud preplatom, bud drugim kojim načinom doprinjeli uspjehu ove noge koncerta dne 22. studenoga. Odbor.

Iz bratovštine sv. Jurja.

Na sjednici ove bratovštine zaključeno je da se nabavi vrpca koja se rabi prigodom sprovođa članova.

Ista je nabavljena, a vrlo naša samoborska gdjica Ivka Regović najpripravnije je izvezla napis na isti sa zlatom — Odbor bratovštine ovine, joj najljepše zahvaljuje.

Sokolstvo.

Hrvatski Sokol u Kostajnici

priposlao je povodom smrti vrlog našeg starine brata dra. Martina Juranića Hrv. Sokolu u Samoboru slijedeći dopis:

Povodom smrti neprežaljenog brata dra. Martina Juranića, s kojim nas veže dugogodišnji zajednički Sokolski rad, u njemu, kao starješini hrvatske sokolske župe »Ljutovid Posavski«, gledali smo jednog od naših sokolskih prvaka, učitelja i neustrašivog borca za hrvatsko sokolstvo, zaključeno je u sjednici odbora od 22. o. m. a na prijedlog starješine brata dra. Josipa Mašega, da se ovim putem bratskom društvu izrazi sučut, na gubitku jednog veoma zaslužnog člana.

U Kostajnici 27. listopada 1925.

Starješina u z. Tajnik:
Ojuro Cvjetnić Mr. E. Van der Werth

Hrvatski »Sokol«

glasilo hrv. Sokolskog Saveza donosi na prvoj stranici sliku blagopok. brata dra. Juranića te lijep članak iz pere brata dra. Bučara.

PROSVJEĆA.

S. M.: Dr. Josip Lang pomoći biskup zagrebački (1857.—1924. Ilustrovano sa 24 slike. Zagreb 1925. — Cijena 40 Din.

SADRŽAJ: Mladost i nauči: — Poredica. — Djetinjstvo. — Gimnazija — Sjemenište. — Germanik. — Duhanica služba: Mladomisnik. — Kapelan. — Duhanik, u bolnici. — Duhanik i profesor u samostanu milosrdnica. — Duhanik u sjemeništu — Kanonik i ravnatelj sjemeništa. — Župnik sv. Marije. — Pastirska služba: Pastirske dužnosti. — Katolički pokret. — Kreposti. — Počajnosti. — Isposljedovanje. — Propovijedanje. — Književni rad. — Kunja. — Kroz trpljenje u slavu. — Bolest. — Sveti smart. — Slava. — Narudžbe prima knjižara S. Sek.

Almanah Narodne Zajednice.

Za ovaj almanah stiglo je toliko književnih priloga, da bi se sive te radnje stampale. Prema tomu moći će zasada izaći samo one radnje, koje su u nekoj vezi s desetogodišnjicom Narodne Zajednice.

U »Almanahu« bit će svojim radnjama zastupani slijedeći naši književnici, kriminalisti, pedagozi i socijolozi: Vladimir Nazor, Viktor Car Emin, Dr. B. Miller, Vladimir Jovan, Dr. M. Popović, Ivan Vereš, Dimitrija J. Stojanović, Dr. Dragutin Tomić, Adolfo Vuković, Bogumil Tonić, Dr. Ojuro Bassarić, Miroslav Krička, R. F. Magier, Draga Leppić, Richard Katačić Jeretov, Stjepan Široki, Mavro Spicer, Franjo Novljan, Zvonimir Putar i t. d. »Almanah« će opsežati oko 300 stranica, a imati će više slika. Preporučujemo

Društvene vijesti.

Glavna skupština »Jeka«

Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka« u Samoboru održat će dne 13. prosinca o. g. u 3 sata popodne u društvenim prostorijama svoju redovitu glavnu skupštinu Dnevni red: 1.) Pozdrav podpredsjednika; 2.) Tajnički izvještaj; 3.) Izvještaj bisagajnika; 4.) Izvještaj revisoronalnog odbora; 5.) Promjena društvenih pravila; 6.) Izbor upravnog i revisoronalnog odbora; 7.) Eventualija.

Pozivaju se članovi i članice svih kategorija, da skupštini prisustvuju u što većem broju.

Odbor.

prijateljima, da te zauzmu za raspačavanje •Almanah• jer čista dobit ide u ko ist štencu. Nastane Z. Š. te.

Vatrogasni koledar

za godinu 1920. izazi će budućega mjeseca sa simpatizmom vatrogasnih društava. Ovo je tečaj osni, a uredili su ga gđe Mirkko Kolarčić i Bogunil Toni. Koledar se stampa u tiskari S. Šeka.

Iz uprave.

Gosp A. M. u M. Vašu smo cijenj. dopisnicu primili u kojoj se tužiće da naš list nedovito dobivate. Mi ga ovdje točno željemo na poštu i to redovito. I. i. 16 u mjesecu t. j. odmah onaj dan iza kako će list izlaziti — Biće možda krivnja tamu na Vašoj pošti da Vam se tako kasno dostavlja pa Vas molimo, da se na Vašoj pošti upitate kada tamu list stiže. — Srdačno Vas pozdravljamo.

Sv. Nikola.

(Priča.)

Pripovjeda se da je jednoć sveti Nikola sa svojim dijakom Modernusom krenuo na veliko putovanje. Prošli su kroz jednu veliku šumu u kojoj je bila na glasu birtija poradi svoje dobre slanine. Sveti Nikola također si zaželi ovu znamenitu šumsku stanju, pa mu birtaš nekoliko komadi u zdjelicu donese. Kad se je sveti biskup svojim prstima tog mesa dotaknuo, skoče z rdeće u dječaka, koji su mu pripovjedali, da ih je prije sedam godina, kada su u šumi brali glijive, birtaš ulovio, razčinio, razsolio i sušio. Birtaš, v deči se izdan pobegne, a sveti Nikola zauzme se za dječake odvode ih u svoju biskupiju gdje ih je školovao. Još kao dieca, zbijali su ti dječaci svakojake komedije i tepsar je. Uliči bi u Škropelnice tinte, pa bi narod križajući se zamazao čelo i odijelo. Ili su pak klupe u crkvi namazali smolom, tako da su ljudi morali namoljena odijela sakrivati rukom.

Kad su odrasli pobegne mu najstariji dječak. Ispostavilo se ali, da je bio ludež. Sveti Nikola tješio se srednjim svojim štice-nikom, koji je pokazao mnogo dara za računanje. Učinio ga je svojim provizorom i preporučio ga kasnije kano dobroga račundžiju u državnu blagajnu. Taj provizor, krasio je iz blagajne i špekulirao z svoj čep. Prav je sad tu, sad tamo dugove na račun biskupije i države. Za sve računao je vsoke kamate, pa je jednoga dana prodao svoje račune jednomu spekulantu i pobegao. Spekuant je bez milosrđa utjerivao svoje tražbine, a jer sveti Nikola nije imao dosta gotovine, da sve podmiri, došle su na citaciju sve crkve zlatnine, kaleži, svilena i sna odijela i t. d. Sveti Nikola videći da se je prevario i u ovom štice-niku utješi se najmladnjim, koji mu je javio, da feli stupiti u svećenički stalež. Dobro je učio, dobro se je naučio propovijedanju. I otidje u samostan z. fratra. Tam je sabrao svoje prijatelje fraatre i stade ih naučati da su oni siromašni a grolovi i velikaši da su prehognati. Reče, da bi najpravednije bilo, da su svi ljudi jednako siromašni kano što su bili Kristovi apostoli. Danas da imade previše cifre i bogatstva, previše nauke i učenosti. Najbolje je bedaku, koji ništa ne razumije, zahijevati od ljudi da je svaka životinja bolja. Osvjedoči i svoje p. e. ostave samostan, i da podju među narod ovako propovijedajući, kako ih je on naučio. Ljudi su slušajući ovakove propovjedi o jednakostima stali truditi gradove i uništavati

bogatstva. Protiv njih uslanu obrnici, braneci bogatače, jer da im oni daju zaslubu i življene svojim potrebama. Nastaje paljč na sve strane. Štencnik prodekovao je na dalje, da su ljudi zločest i da Bog najvoli životinje. Ljudi zavedeni ovim krovima, stali su z sebe svlačiti odjela misleći time ugođiti Bogu. Hjeli su se poživjeti. Jedni su stali kukurikati kao kokoti, drugi spustili se na ruke i četveronoške trčali u crkvu Isući ko psi, hrzajući ko konji, tuleći ko vuci, mekečeći ko k. Sveti Nikola uhvatiti se za glavu, kad to opazi i stane plakati.

U to mu dodje glas da ga je neko tužio papi, da je on svemu zlu kriv, pa ga je papa prokleo i skinuo ga sa biskupske stolice i časti. Sveti Nikola, za čas onijem, zatim klicke moleći Boga, da Bog učini kakovo čudo ili da njemu dozvoli kakovo čudo učiniti. Bog ga ne uslha i nikakovo se čudo ne dogodi. Od žalosti otidje, jer mu se sav svjet pričini ko ludjaci, u daleku brdinu, gdje si sagradi šator i gdje je živio od bilja i korenja. Još je bio dosta mlad, ali mu kosa i brada posjedi od ruge i žalosti ko snijeg. Narasla mu je do zemlje brada.

Jednog dana gleda, pazi i motri kakav li se ono tamo daleko na cesti diže oblik. Gleda sutra dan, oblak se sve bliže primiče. Treći dan čuo je pjevanje hodočastnika. Razabre kroz prašinu ljudi sa svečnjima i košarama u ruci, koji mu se sve više prблиžuju. To su bili ljudi iz njegove biskupije, koji su bili proganjani od svjetline, a nešto i onih koji su pravodobno došli k pameti i na sche opet stavili haljine. Opaziv sveoga Nikolu oni kleknu, a sv. Niko propače. Pripovje dalli mu, da su ga dugo tražili, a da ga je vidio jedan pošten momak, koji im je dojavio, gdje se sveti biskup nalazi. Rekli su da za uvijek žele svoje domove ostaviti i da uz svoga sveca na ovoj brdini u miru božjem živiti. Oni koji nisu slušali njihove opomene, neka se medusobno kolju, pale i dave i nadalje, dok se sasma ne unište ili dok ne dodje od njih jači susjed ili tudjinac ih do kraja srušna zemljom, ili ih odvede u tudje istorijsko. Papa da je dočuo za njegova nedužnosti i da ga sada blagoslovuje. OJ radosti i sreće što je iz njega skinut prokletstvo i da je blagoslovjen sv. Nikola propače, uzahne i umre. Pridošli svijet se zakune, da nikad neće krenuti strampicom, da će se uvijek držati čestitosti i pravednosti.

A

Poglavarstvo slob i kr pov. trgovista Samobora

Br. 5534. Samobor, 18 XI. 1925.
Predmet: Prolaza osiguranje od pogibije.

Proglas

Radi uzdržavanja sigurnosti prolaza i otklonjenja pogibelji, koja prijeti općinstvu od snijega i poledice izdaju se na osnovu §. 26. toč. 7. z. k. čl. XVI. 1870 o uređenju općina i trgovista i na osnovu zaključka XIX. skupštine trgovinskog zastupstva od 4. veljače 1905 ova mjestno-redarsvene odredbe:

1) Svaki gospodar i svaki upravitelj kuće ili zemljišta uz kojega javni prolaz vodi, imade kada bude snijega — pločnik ili staza uzduž kuće ili zemljišta odmah od snijega očistiti i pepelom, pjeskom ili piljevinom posuti. Jednakim načinom imade se pločnik pospati i onda kada bude samo poledica

Pločnici i staze imaju se očistiti i posuti do faračanog zljeba (rigola) a gdje ovoga nema — u širini do 2 metra.

2) Kada noću snijeg zapade, ili se poledica nastavi, imade se napomenuto očišćenje i pripravljanje svršiti najkasnije do 8 i pol sati

s jutra: kada pak snijeg danju pada ili se poledica danju hvata, imade se taj posao izvršiti odmah čim potreba nastane, pa i po vše puta tako, da pločnici i staze, uvijek budu prikladne za siguran i neštetni prolaz.

3) Smrznuti snijeg i led resmije se na pločniku sjećirama ili drugim oštrim oruđem sjeći, već sa zgodnim crđem struga i, da se pločnik ne ošteće.

4) Snijeg i led koji se iz dvorišta, izvadja, nesmije se istovarivati na ceste i ulice već zvan trgovista uzduž okrajaka širokih općinskih putova.

5) Zabranjuje se bacati i istovarivati snijeg i led u potočna korita.

6) Budući da izlevanje vode iz krovnih zljebova ošteće pločnike te na njima čini mlake i poledicu, određuje se da su vlasnici kuća i drugih zgrada uzduž pločnika (ulica, cesta) dužni što prije, ali najkasnije za šest mjeseci počevši od dana ovoga proglaša, izvesti odvodjenje svojih krovnih zljebova u podzemne odvodne kanale gdje takvi postoje.

7) Pod toč. 1, 2 i 6. ovoga, proglaša naložene radnje, izvesti će trgovino poglavarsvo na trošak dioničnih gospodara, ako je oni pravodobno ne zvrše.

a) Prekršitelji i nehajnici ovih odredaba i zabrana kazniti će se po naredbi ministarstva unutrašnjih poslova i pravosudja od 30. rujna 1857. globom od 5 D. do 250 D. ili zatvorom od 6 sati do 4 dana i po š 5 ces. naredbe od 20. travnja 1854. pritegnuti na podmirenje troškova nastalih kroz ovršno izvedenje radnja, koje su propustili zvršiti.

Natelnik:

Bilježnik:

M. Šoštarić v. r.

Čop v. r.

Preporučam se cij. damama za izradbu kostima, mantla, oprava, dječjih opravica i t. d. po najnovijem katu uz umjerene cijene.

Na veleštovanjem

Olga Štengl.

Obrtnička ul. 12.

Stan

od 2 sobe kuhinje i spajze. Izajmjuje se odmah. — Upitati Smidhenova ul. 24.

Tečajevi

u francuskom, engleskom i njemačkom po Methodi Berlitz. — Adresa u upravi lista.

Gostionica

Franjo Tkalcic

(prije Ivana Budu)

Dnevno svjeti zajutrat, najbolja Pileševička vina od g. 1923.

Uvjeti: svježe pivo na ceste. Primaju se abonenti uz znatan popust.

Preporučuje se

Franjo Tkalcic

gospodar.

Prava i najbolja

Samobor. Meštaria

(Gospodarica)

Malinov sok, svakovrano ukuhane voće i marmelade
čuvaju se kod najpoznatije i najstarije samoborske radnje

Katarina Tonsetti

Samobor, Starogradska ulica br. 35.